

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Caroli Scribani[i] Amor Divinvs

Scribanius, Carolus

Mogvntiæ, 1616

Cap. IV. Ad apparitionem factam discipulis euntibus in Emaus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46242](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46242)

398 CAROLI SCRIBANI
CAPVT IV.

*Ad apparitionem factam disci-
pulis euntibus in E-
maus.*

LUC. 24. **D**V^M fabularentur duo è discipulis
Domini, & secum quererent, ipse
IESVS appropinquans ibat cum illis. Oculi
autem illorum tenebantur, ne eum agnos-
cerent. Et ait ad illos, Qui sunt hi sermo-
nes, quos confertis ad inuicem ambulantes,
& estis tristes? Quis ponat amori mo-
dum, aut terminos circumdabit a-
mori? interminus est, nec certis clau-
di limitibus potest amor. Non ma-
gis quàm si maria pugillo conclu-
das, aut fluctus illius manu tempe-
res. Non arctatur amor termino. ca-
lum illi sedes est, & terra scabellum
pedum. Quòd si plures etiam terra-
que cælo: que dederis, occupabit a-
mor. Mille da; mille occupabit. Ter-
rasque; cælosque transuolabit omne.
Maria si opponas; ridet maria, &

vno generoso saltu transfiliet maria.
 Valles & propugnacula obiciēs?
 tamquam vento paleam diffudit,
 quidquid hic firmum validumque:
 etiam montes & rupes deuerret tan-
 quam scopis, aut secundarum anale-
 da mensarum. Castra ostendes &
 militarem manum? meministi An-
 geli illius, qui percussit in castris Assyrio- 4. Regi
 rum centum octoginta quinq; millia, no- 19.
 ēte vna? potentior mille modis a-
 mor est. Et vno ferè obtutu robu-
 rissima sternit: ac fulminis ferè mo-
 re in validissima ruit. Exempla nos
 docent: peccatrix erat Magdalena,
 & è nobilissimis vna; & momento,
 lachrymis cœpit rigare pedes eius, & capillis Luc. 7.
 capitis sui tergebat, & osculabatur pedes
 eius. Publicanus erat alter, & à longè Luc. 18.
 stans, nolebat nec oculos ad calum leuare,
 sed percutiebat pectus suam dicens: Deus
 propitius esto mihi peccatori. In telonio
 sedet vnus, & audit, sequere me. Et surgēs Mats.
 secutus est eum. Publicanorū princeps
 ad

Luc. 19. ad hæc verba, Descende, quia hodie in
 domo tua oportet me manere; festinans de-
 scendit & excepit illam gaudens. Et ad-
 dit: Venit filius hominis querere, & sal-
Act. 9. uum facere, quod perierat. Iam ille spiri-
 minarum. & cecidit in discipulos Domini,
 vt audiuit vocem: Saule Saule quid
 persequeris? cadens in terram, tremens
 ac stupens dicit: Domine quid me vis face-
 re? & Dominus ad eum: Surge & ingrede-
 re ciuitatem, & ibi dicetur tibi, quid te o-
 porteat facere. Iam Petrus post tertiam
 negationem iureiurando firmatam,
Matt. 26. & galli cantum egressus foras fleuit a-
 mare. Cùm, Luca teste, respexisset il-
Luc. 22. lum Dominus. Et Dauid Rex ad cõ-
 minatoriam vocem Prophetæ Na-
2. Reg. 12. than, Peccaui Domino, & ieiunauit in
 iunio, & ingressus seorsum iacuit super
 terram. Et Ezechias ad verba E-
4. Reg. 20. saia Prophetæ, Morieris & non viues,
 fleuit fletu magno. Et antequam egredere-
 tur Isaias mediam partem atrii, factus est
 sermo Domini ad eum dicens: Reuertere
 & dicitur

& dic Ezechia duci populi mei. Hac dicit
 Dominus Deus Dauid patris tui, Audiui o-
 rationem tuam, & vidi lachrymas tuas,
 & ecce sanavi te. Et addam dieb. tuis quin-
 decim annos: sed & de manu Regis Assy-
 riorum liberabo te. Denique ille potens
 in verbis, Nisi mittam digitum meum in *Ioh. 20.*
 locum clauorum, & mitta manum meam
 in latus eius, non credam; vt primùm
 audiuit loquentem Dominum pro-
 rumpit in hæc verba: Dominus meus
 & Deus meus. Cuius h. c. imperia sunt
 nisi amoris? qui & domat audaciam
 Thomæ, & purpuram in Ezechia
 docet flere, & diademata in Dauide
 collidit terræ, & in Petro fletum pro-
 uocat amarum, & in Paulo frangit
 minas, & in publicanorum Principe
 iniustè partorum imperat restitutio-
 nem, & in Matthæo opes docet con-
 temnere, & in publicano pectora
 tundere, & in Magdalena pedes la-
 chrymis rigare, capillis & osculis ter-
 gere.

Magna

Magna vis amoris. Hæc eadem docet euntes in Emaus cum curarum & mœroris pleni & à fide tantum non naufragi hererent dubij, maximeque in his verbis, *Nos autem sperabamus, quia ipse esset redempturus Israel,* docentur à Domino per Mosen & Prophetas: ut discas miserantis Domini dexteram, pronamque in mœroribus prostratos. Ille cæli terræque conditor Deus ad dubiam discipulorum de fide sermocinationem miscet se medium, audit, docet. Nec finem facit, donec pulso frigore incalcescat qui in tepuerat amor. Fugitæque incredulitatis nube, que confepultam intexerat fidem, diem animo redderet; nec ante peregrini deponit personam, quam naufragantes has animas felix nauclerus in veritatis deduceret portû. Ut primum proinde in tutum subducta nauis, resederunt venti, & detumescente

Auctu

fluctus malitiam promiserunt *fixit*
se longius ire. Non quòd abesse vellet,
 cuius deitæ esse cum filiis homi-
 num: sed quòd vehementiùs etiã
 accendere in iis vellet amoris flam-
 mas denso antè incredulitatis pul-
 vere consepultas, optareq; in aper-
 tum prorumpere hunc ignem, nec
 diutius cinere suo contineri. Ad quæ
 non abiicit se amor? non abiiceret,
 nisi amor esset. Immiscet se socium
 mœrentibus; induit personam pere-
 grini; perfert dubiam fidem, & flu-
 ctibus etiã sorberi proximam; fin-
 git itinera maiora, & patitur se ab-
 duci ad idem hospitium, eandem
 mensam. Hæc amor. Ille nimirum
 qui illum eduxerat cælo, è sinu sum-
 mi Parentis in Virginis sinum, qui
 virgine fouerat reddideratq; vtero,
 lactauerat vberibus, virgineque pa-
 uerat lacte, induerat carne, & hor-
 tulani forma, nunc etiã peregrini
 vestiit;

vestiit; nec dedignatur hospitium,
 qui non dedignatus fuerat vterum,
 non sputa, clauos, lanceam, & quid-
 quid improbitas comminisci potuit
 in dedecorationem. Suauia hæc a-
 manti sunt dummodo potiatur a-
 mato. Dulce nimirum illi per flagra
 & vulnera, vincula & carceres frui a-
 mato, tanto ardentius amaturus,
 quanto per duriora potitus amato
 fuerit. Quid? Serpens, fitis, ardor, a-
 rene, dulcia fuerunt posteritatis glo-
 riam consideranti; vitulantem vide-
 re dexteram & foculo suo iam oleū,
 dulce; cum plūs amor patriæ arde-
 ret intus, quàm ignibus quæ felle-
 rat dextera; & dulce dolium tere-
 bratum clavis: patrius nimirum re-
 tuderat aciem amor, tamquam mal-
 leo, vt instratos crederet pluma; &
 cælesti amori nostro non dulcescent
 amara, & suauia erunt felle natantia
 ignes & forcipes, rotæ & tranfactus
 per medium hominem stipes suaue-
 ludii

AMOR DIVINVS. 405

dii illi sunt, rosæ & violæ, & instratæ
plumæ; areola aromatibus confita.
Tot hoc millia docuerunt è crati-
cula & fornacibus, non viri robore
& ætate pleni, & durioribus assueti,
dandisq; & accipiendis vulneribus
nati; sed virgines puerique, necdum
alteram ætatem ingressi. Quo magis
veneremur amorem tantorum ope-
ratorem.

Veneror te amor meus, eoq; ma-
gis quò in discipulis tuis doceor et-
iam compelli te velle, cum abeun-
tem manere cogent. Grata amori
coactio, semper cogi vellet, vt sem-
per adhæreret amato. Nec vinci se
dolet, & vtrò etiam fatetur. Hinc il-
la verba amore rapti, *Quàm pulchra es. Cant.*
amica mea, quàm pulchra es! & macula 4.
non est in te. Quid? quòd & vulnera
fateatur; vulnerasti cor meum soror mea
sponsa, vulnerasti cor meum, in vno oculo-
rum tuorum, adeoque in vno crine colli-
tui. Et manus etiam in vindictam &
fanguis

Exo. 32 sanguinem abituras dimitti rogat,
 Dimitte me vt irascatur furor meus con-
 tr. eos, & deleam eos, faciemq; te in gen-
 tem magnam. Potens amor. Concede

mihi amorem hunc qui potes Deus.
 Et permittite vt cum discipulis tuis

Cant. 3 compellam te intrare, donec introdu-
 cam te in domum matris meae, & in cubi-
 culum genitricis meae: in medium nimi-
 rum tabernaculi cordis mei. Hoc-

enim mater mihi genitrixque cogita-
 tionum tibi placentium. Beatum, si

perennis mater, æternoque graui-
 dum foetu semper pariat æterna fec-
 cunditate felix; nec dimittam te, do-

nec benedixerit mihi anima tua in
 fractione panis, panis caelestis amo-

ristui, quo vno viuat hæc amansa-
 nima æternum pane tuo pasta om-

niemque iam contemnat ci-
 bum extra te & te v-

num.